

Υπόθεση 24/76

Estasis Salotti di Colzani Aimo και Gianmario Colzani s.n.c. κατά RÜWA Polstereimaschinen GmbH

(αίτηση του Bundesgerichtshof
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, άρθρο 17
(παρέκταση δωσιδικίας)»

Περίληψη της αποφάσεως

1. Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων — Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας — Αποτελέσματα — Κύρος — Προϋποθέσεις — Στενή ερμηνεία — Συμφωνία μεταξύ των μερών (Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, άρθρο 17)
2. Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 — Διεθνής δικαιοδοσία — Παρέκταση — Έγγραφος τύπος — Σύμβαση υπογραφόμενη από τα μέρη — Γενικοί όροι πώλησεως που έχουν τυπωθεί στο πίσω μέρος — Ρήτρα παρεκτάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας — Ανάγκη ρητής παραπομπής στους όρους αυτούς μέσα στη σύμβαση (Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, άρθρο 17)
3. Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 — Διεθνής δικαιοδοσία — Παρέκταση — Έγγραφος τύπος — Σύμβαση — Σύναψη συμβάσεως διά παραπομπής σε προηγούμενες προτάσεις — Αναφορά στους γενικούς όρους πώλησεως — Ρήτρα παρεκτάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας — Ανάγκη ρητής παραπομπής (Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, άρθρο 17)

1. Οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου
17 της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου

1968 πρέπει να ερμηνευθούν υπό το φως
του αποτελέσματος της παρεκτάσεως

διεθνούς δικαιοδοσίας, το οποίο συνίσταται στον αποκλεισμό τόσο της δικαιοδοσίας που καθορίζει η γενική αρχή που θέτει το άρθρο 2, όσο και των ειδικών δικαιοδοσιών των άρθρων 5 και 6 της συμβάσεως. Ενόψει των συνεπειών που μπορεί να έχει μια τέτοια επιλογή για τη θέση των μερών στη δίκη, οι προϋποθέσεις στις οποίες υπάγει το άρθρο 17 το κύρος των ρητρών παρεκτάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας ερμηνεύονται στενά.

Το άρθρο 17, υποβάλλοντας το κύρος των ρητρών παρεκτάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας στην ύπαρξη «συμφωνίας» μεταξύ των μερών, επιβάλλει στο δικαστή που επελήφθη της υποθέσεως την υποχρέωση να ερευνήσει, πρωτίστως, αν η ρήτρα που τον καθιστά αρμόδιο υπήρξε πράγματι αντικείμενο συμφωνίας των μερών, η οποία πρέπει να εκδηλώνεται κατά τρόπο σαφή και ακριβή οι τύποι που απαιτεί το άρθρο 17 αποσκοπούν στην εξασφάλιση ότι υφίσταται πράγματι συμφωνία μεταξύ των μερών.

2. Δεν πληρούνται η απαίτηση του εγγράφου τύπου που επιβάλλει το άρθρο 17, εδάφιο 1, της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, στην περίπτωση που η ρήτρα παρεκτάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας περιλαμβάνεται στους γενικούς όρους πώλησεως ενός των μερών, οι οποίοι έχουν τυπωθεί στο πίσω μέρος της συμβάσεως, παρά μόνον αν η σύμβαση που υπογράφηκε από τα δύο μέρη περιλαμβάνει ρητή παραπομπή στους γενικούς αυτούς όρους.

3. Στην περίπτωση συμβάσεως που συνήφθη διά παραπομπής σε προηγούμενες προτάσεις που έγιναν με αναφορά στους γενικούς όρους ενός των μερών, οι οποίοι περιλαμβάνουν ρήτρα παρεκτάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας, η απαίτηση του εγγράφου τύπου που προβλέπει το άρθρο 17, εδάφιο 1, της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 πληρούται μόνον αν η παραπομπή είναι ρητή και μπορεί επομένως να ελεγχθεί από το ένα μέρος διά της καταβολής συνήθους επιμελείας.